

SFIDI

_číslo 08 / 2016

_škola

_farnosť

_ihrisko

_dom

_informačník

_Deň farnosti

_Cyklovýlet 2016

_Lúčime sa - don Jozef Kmec

_téma: Letné prázdniny

Veľkolepá oslava sviatku Panny Márie Pomocnice. Do strediska zavítalo vyše tisíc ľudí

Obyvatelia Sásovej zažili výnimočný víkend. Farníci, veriaci, neveriaci, mladí i tí skôr narodení, všetci boli pozvaní osláviť sviatok Panny Márie Pomocnice a pripojiť sa k hodom. Približne tisíc ľudí vytvorilo krásne spoločenstvo, pri ktorom mali možnosť na vlastné oči zažiť zázraky.

Tým prvým bolo určite počasie, čo zdôraznil aj hosť a hlavný celebrant slávnostnej svätej omše, salezián Ján Holubčík. V kázni vyzval ľud, tak ako kedysi don Bosco: „Dôverujte Panne Márii a uvidíte, čo sú skutočné zázraky.“

Omša sa uskutočnila na futbalovom ihrisku v areáli strediska za sprievodu detského orchestra a troch farských zborov. Obetné dary priniesli farníci v krojoch, tak ako na tradičných hodoch. Tohtoročným heslom „Salezko – miesto pre každého“ chceli organizátori povzbudiť každého, že si môže nájsť v stredisku svoje miesto. Akcii predchádzala neúnavná príprava desiatok animátorov, rodičov a ostatných dobrovoľníkov.

„Deň farnosti vyšiel nad moje očakávania. Chcel som, aby spojil mnohých ľudí z našej farnosti do jednej veľkej rodiny a myslím, že sa to podarilo. Veľmi ma povzbudila ochota ľudí zapojiť sa už do prípravy. Aj keď sa niektorí medzi sebou nepoznali, aj keď sa niektorí ani nevedeli orientovať v našom dome, radi ponúkli svoje služby. Či už rodičia

prvoprijímajúcich, chlapi futbalisti, z modlitieb otcov, farníčky z kostola, náhodne oslovení. Veľa ľudí sa vyjadriло, že si tu užili skutočnú, rodinnú atmosféru,” zhodnotil organizátor akcie, salezián Juraj Koval’.

Počas celého dňa mali ľudia možnosť spoznávať všetky spoločenstvá a aktivity, ktoré sa cez školský rok dejú v bystrickom oratóriu. Oslava sviatku Panny Márie Pomocnice kresťanov, patrónky sásovskej farnosti, sa niesla v radostnom duchu. Okrem tradičného gulášu na stôl pribudli kapustnica, klobásy, či cukrová vata. Nesmelo chýbať ani kvalitné vychladené pivo alebo kofola, ktoré počas nedeľnej horúčavy občerstvili nejedného návštevníka.

Vďaka rôznym stanovištiam mali o zábavu postarané aj najmenší. Za splnené úlohy získavali farníkov – žetóny, ktoré si v obchode mohli

zameniť za darčeky a rôzne sladkosti. Pre rodiny boli pripravené turnaje v petangu, lakrose a indiánskej paličke. Nechýbalo ani prekvapenie na záver: publikum zaujal i pobavil svojimi iluzionistickými kúskami kúzelník Marek.

Na záver akcie boli vyhlásené výsledky rodinných turnajov a prebehlo žrebovanie tomboly. Všetci mali možnosť počas dňa napísať odkaz na nástenku a zapojiť sa tak do hry o ceny priamo od saleziánov, animátorov a aktívnych farníkov. Mohli tak získať napríklad nedeľný obed so saleziánmi a sestrami, hodiny tanca, rodinné fotenie, prenájom altánku či zľavu na letné tábory.

Samotný sviatok pripadol na utorok, 24. mája, slávnostnú omšu celebraval don Miroslav Baláž z farnosti Donovaly.

Ivan Bernát

Ide mi o svätosť? Prvoprijímajúce deti v tom majú jasno

Keď sa v saleziánskom stredisku Banská Bystrica spomenie IMOS, každý hneď vie, o čo sa jedná. Ide Mi O Svätosť, alebo príprava detí na prvé sväté prijímanie dokráčala do svojho záveru. Spolu 56 detí prijalo Eucharistiu, premenené telo a krv

Pána Ježiša, po prvýkrát v živote. Ďalšej veľkej slávnosti, ktorá sa v sásovskej farnosti uskutočnila v máji, predchádzali viaceré nácviky, či prvé spovede.

„Čo sa mi páčilo, bolo nadšenie niektorých detí pred ich prvou

svätou spoveďou. Niekoľkí z toľkej nedočkavosti doslova skákali pred spovednicou. Potom mohli papieriky so svojimi hriechmi spáliť v ohni v altánku. Spravilo im to obrovskú radosť," spomína animátorka Rea Šimonová.

Obrovské množstvo ľudí, rodiny, priateľov sa zišlo v poslednú májovú sobotu v kostole Panny Márie Pomocnice, aby tak podporili svoje ratolesti pri ich veľkom životnom mílniku. Omšu celebroval salezián Juraj Koval', ktorý deťom počas kázne pripomenul, aby nikdy nezabúdali na tri dôležité veci. Hovoril o fľašiach obrovskej hodnoty – liek na každú chorobu a neuh, tvorcu priateľstva

a elixír večnosti. Cez symboliku fliaš s omšovým vínom išlo o jednoznačnú podstatu, že Boh nám toto všetko poskytuje vďaka Eucharistii.

Cez omšu vznikli aj úsmevné situácie, ktoré rozveselili nejedného prítomného.

„Počas priebehu sme zažili isté nedostatky, boli to však milé chyby. Napríklad pri prednášaní prosieb, ktoré sa deti naučili naspamäť, zaznelo len tiché ja si to nepamätám. Všetci sme to brali so zhovievavým humorom,“ zakončila Rea.

Ročné trvanie príprav skončilo a deti sa tak môžu tešiť na stretnutia s Ježišom v Eucharistii.

Ivan Bernát

Stávajú sa z nich nádejní animátori

Ako je už známe, v sobotu 14. mája sa v našej farnosti konala slávnosť sviatosti birmovania. Birmovanci, plní Ducha Svätého, sa v piatok, 20. mája, zišli na prespávačke. Tá bola malou, spoločnou oslavou ukončenia jeden a pol ročnej prípravy.

Všetci sa zišli po mládežníckej svätej omši v stredisku, kde vo večernom oratku mali možnosť spoločne sa zabaviť pri stolnom tenise, kalčete, alebo vonku pri futbale.

Po večernom desiťku nasledovala grilovačka a súťažný večer, ktorý si pre birmovancov pripravili salezián Juraj Koval' s pomocou rodín Lafférsovcov a Bubákovcov. Štyri družstvá medzi sebou súťažili v rôznych disciplínach, od „uhádni príslovie alebo porekadlo“ v štýle Activity, až po súsošie s najmenším počtom končatín dotýkajúcich sa zeme. Nemohla

chýbať ani diskotéka na záver!

Záverečné chvíle dňa strávili v kaplnke strediska, kde okrem večerného zamyslenia mohli Bohu odovzdať všetky svoje strachy. Prespávačka bola zakončená slávením rannej svätej omše a spoločnými raňajkami.

Našich mladých, dospelých kresťanov už nebudete poznať pod pojmom „birmovanci“, pretože čoskoro sa z nich stanú noví a zodpovední animátori.

Agáta Macková

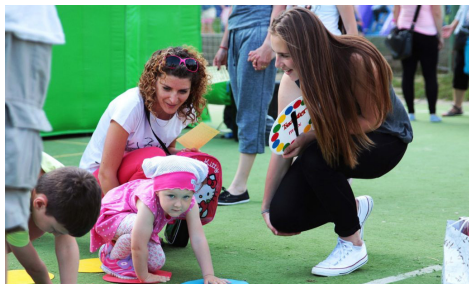
Deti v Banskej Bystrici oslavovali svoj sviatok vo veľkom štýle

Túto nedeľu deti z Banskej Bystrice oslavovali vlastný sviatok, Deň detí. Takmer 500 z nich prišlo osláviť svoj deň na ihriskách pod oporným múrom na Rudohorskej ulici. O dobrú atmosféru sa staralo vyše 40 animátorov a mnoho iných dobrovoľníkov zo Sásovej.

V nedeľu 29.5. o 16:00 sa začala dobročinná akcia organizovaná Saleziánmi Don Bosca, pod záštitou mestských poslancov za Sásovú a Rudlovú. Prichádzajúce deti sa registrovali pri vstupe, a tak dostali možnosť zúčastňovať sa rôznych aktivít, či sprievodného programu. Za získané pečiatky potom mohli navštíviť atrakcie. Kompletná akcia priniesla veľa zábavy, pohodu a radostné chvíle. Začiatok programu otvorili talentovaní

ponúkajúcich skákacie hrady, trampolínu, cukrovú vatu, maľovanie na tvár a bar so sladkosťami. Koniec nastal približne o 18:00, kedy skončili aktivity na zbieranie bodov. Deti si kupovali posledné tovary a pomaly sa so svojimi rodinkami rozchádzali domov. Zdravý priebeh akcie takmer ohrozil dážď, ale ukázalo sa, že slnečné počasie dažďové prehánky nepodlomí.

„Môj celkový dojem z akcie je pozitívny. Mám poznačených niekoľko vecí, ktoré je možné do budúcich ročníkov zlepšovať. Na základe rozhovorov s účastníkmi si myslím, že malé deti, ale aj ostatní prítomní na akcii sa cítili dobre. Cením si prácu animátorov a dobrovoľníkov, ktorí zabezpečovali

chlapci a dievčatá pod vedením občianskeho združenia „Nádej deťom“ s tanečným a speváckym vystúpením. Celé podujatie sprevádzali dvaja moderátori spomedzi animátorov zo salezka, a to Samuel Palaj a Daniela Slašťanová.

Po úvodnom predstavení nasledovala zábavná a rušná časť programu. Deti sa rozbehli k pripraveným disciplinám, aby získali čo najviac pečiatok, ktoré mohli minúť na atrakciách

priebeh akcie. Samotná akcia prebehla bez väčších problémov, najmä vďaka nim. Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí prispeli svojím časom a námahou aj napriek rôznym iným povinnostiam. Verím, že táto akcia má zmysel a predstavuje niečo, čím môžeme spolu s ostatnými aktívnymi organizátormi obohatiť život na sídlisku,” zhodnotil organizátor akcie zo saleziánskej strany, Lukáš Macko.

Tomáš Slepčan

Bol to Pútnik, čakal nás v jaskyni

V jednu krásnu sobotu sme si naplánovali spoločný výlet. Chlapci vedia len o tom, že ideme s kamarátmi do lesa. Netreba viac. Táto informácia úplne stačí na motiváciu vstať od telky, tabletu a vyraziť. Nevediac, čo ich čaká ani kam pôjdu, ale s kým, a to je dôležité. Jedenásť otcov a jedenásť chlapcov vo veku 6 až 13 rokov sa v nedeľné popoludnie vybralo do lesov nad Sásovú. Počasie je nádherné, slniečko ešte vysoko nad nami a teplo. Tempo pomerne svižné, cesta ubieha rýchlo. Chlapcom stačí, že sú spolu. Nepotrebujú vedieť, kam idú a dokonca sa v partii strácajú všetky otázky typu "ešte dlhoooo???". Otcovia majú priestor a čas pre seba navzájom. Lesná cesta sa mení, blížime sa k dôležitej križovatke. Potrebný je zásah, inak bude cieľ odhalený. „Chlapci, odteraz pôjdete ďalej so šatkou na očiach. Otec vás bude viesť za ruku, nemáte sa čoho báť.“ A ide sa ďalej.

Značky blížiacej sa jaskyne vidíme len my, otcovia. Za ruku vedieme drobcov najprv po lesnej magistrále, potom po chodníčku a záverečný úsek aj cez popadané kmene. Nik sa nestáži, nik neodmieta. Chlapci sú vyzvaní, aby vnímali ušami a započúvali sa, a tak si užívali aj zázračný šum lesa.

Sme pred cieľom, šatky idú dole. Skupina je mierne rozrušená. To len kým sa lesom ozýva opakovaný zvuk sovy ... hu huuu, hu huuuu ... hu huuu, hu huuu. „Samko, to je pre teba, niekto ťa volá. Choď s otcom ďalej po ceste, on bude vedieť kam.“ O chvíľu miznú za zákrutou. Takto postupne, po 5 minútach odchádza vždy ďalší syn s otcom do hlbín lesa. Žiadny z nich stále nevie, čo ho čaká, ale tuší, že to bude niečo väčšie. Čoskoro zistia, že ich niekto čaká v jaskyni, ktorá je neďaleko od miesta, kde sme sa utáborili.

Ten niekto je pútnik. Ten istý, ktorý čakal Artúra pri ohnisku, čaká teraz

každého z nich v jaskyni. Pútnik sa chlapcovi prihovára jeho rečou. Vie, v čom je dobrý, kde sa mu darí a kde nie. Chlapec pútnika nikdy nestretol, ale čítal o ňom a verí v neho. Tu sa s ním priamo stretáva. Na záver rozhovoru ho Pútnik pozýva do Hry. Odovzdáva mu spolu s pozvánkou aj krabičku Hry. Otec počas obradu čaká pri prahu jaskyne a celú scénu pozoruje. Následne spolu odchádzajú, aby sa pripojili k ostatným pozvaným rovesníkom.

Toto popoludnie malo svoje čaro. Bolo čitateľné z tváří nielen chlapcov, ale aj ich otcov. Pútnik šiel ďalej svojou cestou a my tiež. Od stretnutia s ním ubehol týždeň a my začíname hrať hru naozaj. Držte nám palce!

Hra Drakobijec – Tvoja cesta nadväzuje na knihu Drakobijec – moja cesta. Pozýva jej čitateľa – budúceho hráča, aby na vlastnej koži zažil podobné dobrodružstvá, ktoré zažíval knižný hrdina Artúr. Hra je iniciálna, formačná a plná rituálov. Pozýva Hráča, spolu so starším Sprievodcom, aby spoločne trénovali čnosti, bojovali proti

nerestiam, ktoré reprezentujú dračie hlavy a získavali trofeje – dračie zuby. Hráč počas hry spoznáva nielen čnosti a nemorálnosti, ale aj sám seba v rôznych situáciách. Zisťuje svoje slabé miesta, ale aj silné stránky. Sprievodca ho na tejto ceste vedie, pomáha mu, vysvetľuje, povzbudzuje, motivuje a tiež oslavuje jeho úspechy. Úspešný hráč sa stáva Drakobijcom, neskôr Majstrom Drakobijcov. Hráč bude ku hre potrebovať Sprievodcu, ktorý mu pomôže na ceste za majstrovstvom.

Viac informácií o hre a možnosť objednávky na stránke: <http://otcasy.sk/drakobijec-moja-cesta/>

OTCASY – Otcovia a synovia, je otvorený program pre otcov, ktorí chcú spoločne so synmi vytvárať mužské spoločenstvo, chcú sprevádzať svojich synov na ceste k zrelej mužskosti a chcú formovať sami seba navzájom v chlapeckej komunite. Viac na stránke www.otcasy.sk.

Juraj Hajkovský

Nebeská Mamka zblíži

To, že maminky v rodinách vytvárajú vzťahy je takmer pravidlo. Oveľa pravdivejším pravidlom je to u našej nebeskej Mamky.

Vyskúšali sme to aj my, pri túre 4. júna – týždeň po prvom svätom prijímaní. Počasie sa nám trochu vyhrážalo, preto výzvu prijali len tí najodhodlanejší. Napriek počiatočnému strachu to stálo zato. Nielen nádherná príroda, príjemní ľudia, ale najmä duchovný zážitok z celého vydareného dňa.

Ten bol korunovaný krásnym počasím a trochu dažďa nám neprekážalo ani

pri opekačke alebo futbale. „Choďte do prírody – radil Ján Pavol II. mladým – tam nájdete Boha.“

Monika Méryová, FMA

Po výstupe na Vršič cyklistov už nič nezaskočí!

Počas štyroch dní prešla skupina chlapcovamužovz banskobystrického saleziánskeho strediska 300 kilometrov naprieč Talianskom, Slovinskom a Chorvátskom. Videli hory a rieky v Slovinsku, kúpali sa v mori v Taliansku, Slovinsku aj Chorvátsku. Nevzdali sa a zvládli aj 800-metrové prevýšenie hneď v prvý deň. Odmenou im bola chorvátska pláž v Umagu.

Výlet sa vydarí, pokiaľ sa na ňom zide dobrá partia. Na tohtoročnom cyklovýlete sa stretlo 11 chalanov a mužov, ktorých spájala túžba po prekonávaní svojich limitov. Najsilnejší tím reprezentovali Slepčanovci, ktorí nasadili hneď troch jazdcov. Východné Slovensko prezentovali nováčikovia vrchár Štefan Masič a cesták Juraj

Kušnír. Banskobystrický IT sektor mal zastúpenie vďaka Macimu, Lajtíkovi a Funkovi. Rodičov prvoprijímajúcich detí zastupoval nový člen partie Dano. Tím Tinkoff reprezentoval Jano Jamriška so širokými plášťami, ktorý odhodlane bojoval až do konca. Juraj Kovaľ, organizátor akcie, zastupoval bratov saleziánov.

Táto partia zvládla stúpanie cez horský prechod Vršič, doliny rieky Soča aj talianske pobrežie. Neznechutali sa ani pri problémoch s navigáciou, defekte, či dlhom cestovaní autom. Motiváciou pre nich boli krásy krajiny naokolo - vysoké Julské alpy, priezračná rieka Soča a Chorvátske more.

Teplota miestami presahovala 35 stupňov, voda dochádzala a jediným zvukom bolo odfukovanie jazdcov

štverajúcich sa na ďalší kopec. V takýchto chvíľach prišla vhod prestávka, osviežujúce kúpanie v rieke alebo humor, ktorý tiež cestoval s touto partiou.

Popri telesných starostiach nezabudli cyklisti ani na svoje duše. Veď aj zakladateľ saleziánskej rehole, svätý Ján Bosco povedal: "Daj mi duše a ostatné si vezmi!" Každý mal teda

so sebou minimálne jednu rezervnú dušu. Na pokrm pre duše jazdcov sa tiež nezabudlo; deň začínali rannými chválami, počas dňa slávili cyklisti svätú omšu a aj za jazdy sa modlili korunku k Božiemu milosrdenstvu.

Ako vyzeral jeden deň cyklovýletu v skratke?

Budíček o pol siedmej v kempu na karimatke. Nasledujú rýchle raňajky, ideálne instantná polievka a instantná káva. Všetko sa zbalí na bicykel a do auta a cyklisti sa spolu modlia ranné chvály. Okolo ôsmej sa vyráža na cestu. Cestou sa podľa potreby vyskytujú prestávky na fotenie, oddych, kúpanie alebo slávenie svätej omše. Obed je tiež skromný a rýchly, ale v meste si cyklisti dopriali taliansku pizzu. Pred večerom síl

ubúda a navigácia úspešne dovedie do kempu alebo k Saleziánom.

Najmladším účastníkom výletu bol Tomáš Slepčan, svoje pocity opísal takto: "Najnáročnejší a zároveň najkrajší bol pre mňa výstup na Vršič. Bol to výstup cez bolesť a utrpenie ku víťazstvu. Všetci sme videli na ceduliach, koľko metrov nám ešte

zostáva a uvedomovali sme si, že pôjdeme na hranice našich síl. Pri týchto etapách sme sa veľmi unavili, ale keď sme vyšli hore, odpadla ťarcha z našich pliec. Čerešničkou na torte bola svätá omša na vrchole Vršiča dotvorená pasúcimi sa ovcami. Odmenou nám bol aj zjazd z Vršiča."

Martin Funiak

Cyklovýlet do zahraničia sa v Banskej Bystrici prvýkrát konal v roku 2015 vďaka saleziánovi Jurajovi Kovalovi. Niekoľko mladých chlapcov a mužov prešlo počas 4 dní približne 300 kilometrov naprieč Rakúskom a Talianskom. V ďalšom roku tradícia pokračovala a 11 cyklistov prešlo cez Taliansko a Slovinsko až do Chorvátska.

Banská Bystrica nemohla na Lumene chýbať

V poradí 24. ročník Festivalu Lumen sa skončil. Návštevníci mali množstvo možností, ako stráviť víkend v slovenskom Ríme. V znení tohtoročného hesla enJOY! si mohli užiť skvelé koncerty, či program v XL zóne. Skupinka jedenástich mladých z Banskej Bystrice tiež využila voľný čas a spoločne strávili krásne chvíle na trnavskom city festivale. V dňoch 03. a 04. júna mali možnosť odniesť si množstvo zážitkov.

„Prvým bodom programu bola prednáška Mariána Kuffu, ktorý rozprával svoje zážitky. Tiež povzbudzoval našu generáciu, aby sme boli nositeľmi správnych hodnôt,“ spomína Samuel Palaj.

Bystričania boli ubytovaní v škôlke na Kopánke. Sobotný program začal svätou omšou a následne ďalšími workshopmi. Zábavnú časť tvorili stand-up predstavenia a samozrejme koncerty na Trojičnom námestí. Pokračuje Samo: „Každý si našiel

niečo, čo ho zaujímalo. Po svätej omši nasledovali prednášky na rôzne témy, od čistoty vo vzťahoch, až po exorcizmus v kresťanstve. Po tejto duchovne plnej časti prišla na rad aj zábava v podobe predstavenia 3T a tiež talkshow Mariána Čekovského – ČEKY POINT.“

O hudobnú vložku sa starali už známe tváre, ako napríklad The Elements, no na svoje si prišli i fanúšikovia skupín Hudba z Marsu, či Spectrum. Zo zahraničných kapiel sa predstavili Twelve 24, Guvna B a rôzni iní. Festival Lumen bol zakončený tradičnou, polnočnou svätou omšou v Katedrále svätého Jána Krstiteľa, po ktorej nasledovala Afterparty pre vytrvalcov. Na záver je potrebné vyzdvihnúť prácu všetkých, 250 dobrovoľníkov, bez ktorých by festival nebol tým, čo ukázal.

Ivan Bernát

Rozdáваме prvé výhry z Dňa farnosti

Deti z najväčšej materskej škôlky v Banskej Bystrici prvýkrát navštívili saleziánske stredisko v Sásovej. Trieda 24 predškolákov zo Šalgotarianskej využila možnosť prenájmu ihriska – umelej trávy, v priestoroch saleziánskeho oratória.

Škôlkari tak mali možnosť na tri hodiny osídliť trávnaté ihrisko a zabaviť sa podľa vlastnej vôle. Spolu s dvomi vychovávateľkami a oteckom jedného z detí zažili krásny spoločný čas, plný loptových hier a ostatných, zväčša

bežeckých aktivít. Nezľakli sa ani ostrého slnka a na tvárach detí bolo

vidieť obrovskú radosť. Svoju permanentku, výhru z tomboly, ktorú získali počas Dňa farnosti, využili vo štvrtok, 23. júna v doobedňajších hodinách. Celú akciu a výlet si dosýta každý užil. Sme radi, keď sa naše ihriská

stávajú miestom detskej veselosti, veď práve to je jeden zo základných pilierov saleziánskej výchovy.

Ivan Bernát

Odkázali ste na Dni farnosti...

"Veľmi sa nám páči všetko :-) Kostol, zbor, ihrisko, aktivity... Nemenili by sme nič! Vieme pomôcť s opravami, údržbou, maľovaním, upratovaním. Rodina Zelených"

"Ďakujem za všetko, bolo tu super. Skvelá akcia pre celú rodinu. Sme radi, že vás máme."

"Páči sa mi tu, v Salezku, úplne že všetko. Je to tu ako môj druhý domov. Mám tu veľa priateľov. Ďakujem za všetko."

"Ďakujeme za krásnu svätú omšu, atrakcie, úžasné jedlo, aj srdečnú obsluhu!"

"Veľmi sa mi páči a oceňujem prácu saleziánov ako sa starajú a podporujú mladých, či už v duchovnej alebo športovej činnosti."

"Ďakujem, že Salezko napĺňa svoje heslo - miesto pre každého. Naozaj cítim, že to tak je. Ďakujem za seba a celú moju rodinu za prijatie, aké sme tu našli. Prestali sme uvažovať o zmene bydliska práve vďaka Salezku. Takéto podmienky nenájdeme nikde."

"Veľmi sa nám páči, že sem naozaj všetci môžu prísť a to je podstata Salezka, láska bez rozdielov, sväte omše, akcie... Ďakujem."

"Skvelý deň farnosti. Výborné spojenie vzťahu s Bohom, rodinou. Úžasné vedenie detí k viere."

"Úžasný nápad. Veľmi sa nám páčilo. Budeme sa tešiť na ďalšiu spoločnú akciu. Ďakujeme."

"V Salezku sa cítime ako doma. Veľmi radi tu chodíme celá rodina. Ďakujeme za túto akciu spoločentva. Trochu mi

tu chýba prepojenie generácií. Medzi mladými a mladými rodinami to ako tak funguje, no bolo by fajn prepojiť spoluprácu aj so starými ľuďmi na farnosti - možno by sme im mohli v niečom pomôcť - nákup, vybaviť niečo... A oni by mohli pomôcť v

niečom nám mladším - napr. modliť sa za konkrétne úmysly, ..."

"Salezko je moja rodina, kňazi sú úžasní, super!!! Vychovávajú skvelých mladých, len tak ďalej. Vďaka!"

Zamyslenie

Asi by sme sa zbláznilí, keby sme svoj život brali príliš vážne. Vedieť mať odstup od seba samých je veľmi dôležité. Svätci Peter a Pavol sú toho príkladom.

Peter - Ježiš mu povedal: „Chod' odo mňa, satan!“ Ako by si zareagoval ty, keby ti to povedal napríklad tvoj biskup? Alebo manžel/manželka? A potom Peter Ježiša zradil. No mal v sebe niečo, čo nemal Judáš. Mal v sebe odstup od svojho hriechu. Judáš sa so svojou zradou stotožnil a spáchal samovraždu. Peter videl svoj hriech, ale vnímal aj Božie milosrdenstvo - a stal sa svätým. Vďaka Božej milosti...

Pavol - keď pominieme jeho život ako horlivého farizeja a pozrieme sa len na to, čo sa s ním dialo po obrátení, tak tam bolo miesta na zúfalstvo a beznádej až-až. Veď si len predstav - vlastni ho deportovali z Jeruzalema, aby mali pokoj (Sk 9, 30. 31). A na tú dobu to urobili dôsledne - poslali ho domov nejakých tisíc kilometrov od seba. A nechali ho tak. Keby nebolo Barnabáša, ktorý ho vyhľadal a potom aj formoval, tak dnes nemáme svätého Pavla. Ale nemali by sme ho ani v prípade, že by sa na smrť urazil a už nikdy by nechcel mať nič spoločné s

kresťanmi, ktorí ho od seba vyhнали. A neskôr? Sám Pavol hovorí: „Od Židov som päť ráz dostal štyridsať bez jednej, tri razy ma bičovali, raz kameňovali, trikrát som stroskotal na lodi, noc a deň som bol na morských hlbínach... (2 Kor 11, 24 - 25). Zvládol to vďaka Božej milosti...

A teraz ty. Vieš sa smiať na seba? Máš zmysel pre humor? Alebo berieš všetko vážne? Neboj sa, Boh má aj pre teba cestu oslobodenia a radosti.

Príbeh o zomieraní francúzskeho rehoľníka Fortunata Puységura (1864 - 1932) môže poslúžiť ako príklad. Bol veľmi známy a zomieral v chýre svätosti. Keď už ležal na smrteľnej posteli a okolo neho bola zhromaždená celá komunita, dal najavo, že chce čosi povedať. Jeden z pátrov sa sklonil k jeho tvári, aby počul jeho možno posledné slová. Zomierajúci veľmi slabým hlasom povedal: „Tam za knihami“ a hlavou naznačil, v ktorej polici. Páter podišiel k polici a všetci s bážňou očakávali, čo za knihami nájde. Bola tam zaprášená fľaša Beaujolais. Všetci sa na ňu zarazene pozerali, no zomierajúci zašepkal: „No, čo? Zomiera sa len raz, treba to osláviť.“

Ešte nemám odloženú fľašu dobrého vína pre tých, ktorí budú pri mojej smrti. Ale tak rád by som zomieral v radosť, „vošiel do radosť svojho Pána“. Len sa nesmiem brať tak vážne, myslieť si, že musím riešiť problémy celého sveta. Musím nechať miesto Bohu, aby ma tvaroval, aby som s ním poznával, čo mám riešiť a čo mám nechať tak...

Keď Michelangelo dokončil sochu Mojžiša, ktorá je dnes v Bazilike svätého Petra v okovách, bol ňou

taký nadšený, že kladivom buchol sochu po kolene (vraj je na ňom malá preliačina) a povedal: „Hovor!“ Bola a stále je ako živá. Dokonalé dielo. Každá oslava svätca je oslavou dokonalého Božieho diela. A v nich sa spája Michelangelovo „hovor“. Lebo hoci mnohí svätci za svojho života boli neznámi, dnes ich svätosť hovorí a mnohých privádza k Bohu.

Čo povedia ľudia pri tvojej smrti? Kiež by im i tvoj život hovoril o dokonalom Božom diele.

Modlitbový pochod

Tak ako po minulé roky, aj tento rok z našej farnosti štartuje už 15. ročník Modlitbového pochodu, ktorý je obetovaný za duchovné ozdravenie Slovenska a Európy. Pozývame vás na tento Modlitbový pochod zo stredú Slovenska do stredú Európy od 7. júla do 10. júla 2016. Nie každému sa dá kráčať štyri dni, alebo aspoň jeden či dva dni, ale modliť sa za duchovné ozdravenie Slovenska a Európy sa dá každému. Hlavne o to ide. Ak chceme, aby sa v našej krajine žilo lepšie, krajšie a radostnejšie, aby sa aj v Európe ľudia cítili bezpečne, aby sa zlo dalo na ústup a bolo ho menej, treba o to zápasíť a vyprosovať u nebeského Otca tieto dary. Proti šíriacemu zlu treba postaviť múr. Tento zápas sa dá vyhrať práve modlitbovým úsilím,

prinášanim obiet, konaním skutkov milosrdenstva.

Zažime s Ježišom spolu dobrodružstvo Ducha! Ak niekto túži zažiť toto dobrodružstvo Ducha a chce sa ešte prihlásiť na tohoročný, už 15. ročník Modlitbového pochodu, treba tak urobiť čím skôr.

Kontakt: Jozef Gibala, SDB (0907 872 735, jozefgibala@gmail.com).

Jožka Matejová

Modlitbový pochod
 za ozdravenie kresťanských koreňov
 Slovenska a Európy
7. - 10. júl 2016
 Zo stredú Slovenska do stredú Európy
 15. ročník

S JEŽIŠOM zažime spolu dobrodružstvo Ducha

Prihlásiť sa do 16. júna 2016
 Jozef Gibala SDB,
 Hody 1229, 924 01, Galanta
 mob.-0907 872 735 / jozefgibala@gmail.com

Dobrovoľný príspevok
 15€ / osoba
 10€ / študent

Zraz: 9:15 pred Saluziánskym
 strediskom v B. Bystrici
 alebo 9:30 pred hl'vchodom na
 Jekstaniel v B. Bystrici

Strava: jeden obed, raňajky a večera zabezpečené;
 ostatné-čistné zášoby
 Ubytovanie: zabezpečené, príniesť spacák a
 karimatku

SHL má svoje meno

Takmer 15 rokov funguje v našom Salezku Saleziánska Hokejbalová Liga. Je lákadlom pre mladších i starších chlapcov.

Tento ročník vynikal číslami. Najprv počtom tímov (11), potom množstvom zaregistrovaných hráčov (119). Ďalej liga obsahovala po prvýkrát v histórii 2 divízie (mladšiu a staršiu), čo zabezpečilo aj väčšie množstvo zápasov (105) - v rámci svojej divízie si zahrali tímy s každým trikrát a s druhou skupinou si zmerali sily v jednom zápase. Liga v tomto ročníku zažila však aj najviac kontumácií a odchodov hráčov i tímov. Jeden z aspirantov na finalistu sa vďaka kontumáciám nedostal ani do play-off. Liga mala aj nového generálneho manažera, ktorým sa stal Tomáš Slávik. Novinkou bolo aj prebojovanie sa tímu Plán B z mladšej divízie až na celkovú 3. priečku. Do štatistík sa zapísalo aj jednoznačné finále. Tím HbK Kopec Srandy

nenashieli premožiteľa (počas všetkých zápasov prehral iba zopárkrát) a vo finále rozobral Medených psov úplne dokonale - po prvýkrát sa hralo na 3 víťazné zápasy (12:0, 11:0 a 13:3). Novým majstrom v sezóne 2015/16 sa stali práve oni.

Individuálne ocenenia poputovali najlepšiemu strelcovi z tímu HbK Kopec Srandy Michalovi Bošeloovi (38 gólov) a najlepšiemu brankárovi z majstrovského tímu Jakubovi Legišovi s úspešnosťou až 91,2%.

Poslednou novinkou je skutočnosť, že našu ligu si všimla aj Banskobystrická hokejbalová únia a začali sme spolupracovať.

Už teraz sa tešíme na vašu priazeň v nasledujúcej sezóne 2016/17 a očakávame nové tímy i talenty. Všetko o lige najdete na našom webe www.sbb/shl alebo na facebooku: SHL - Saleziánska hokejbalová liga.

Pavol Pillár

Don Bosco a Milosrdenstvo

Ponúkame vám zopár riadkov ku téme Don Bosco a milosrdenstvo, ktoré spracoval mladý salezián Michal Vojtaš, vyučujúci v Ríme. Nazval to:

SKUTKY MILOSRDENSTVA -
PROZRETEĽNOSŤ A AKTIVITA
VERIACEHO ČLOVEKA

Don Bosco v poslednom obežníku spolupracovníkom - BS 12 (1888) 1, 1-6 - píše: Dávajte a dajú vám. Ako vidíte, Ježiš nehovorí: prisľúbte dar a dá sa vám, ale hovorí: najprv dajte vy a potom sa vám dá. Skúsenosť učí, že toto je najsilnejší prostriedok na dosiahnutie milostí. Ja sám som svedkom tisícov takýchto prípadov. ... Kto sa nedelí s časťou svojho majetku s chudobnými, je adresát výroku svätého Jakuba, ktorý hovorí o jeho mŕtvej viere, ktorá mu neslúži pre večnú spásu. Ten istý Apoštol tiež dodáva, že čisté a nepoškvrnené náboženstvo je toto: naplniť potreby sirôt a vdov, tj. robiť buď duchovné, alebo telesné skutky milosrdenstva. Všetky tieto a ďalšie podobné výroky Ducha Svätého dokazujú, že ten, ktorý nerobí skutky milosrdenstva

je kresťan, ktorý nie je kresťanom. Je človekom, ktorý v posledný deň bude počuť svoje odsúdenie. Je to človek, ktorému nechýba nič a aj tak, ako bohatý nemilosrdný človek, nedostane milosrdenstvo od Boha. Moje ďalšie odporúčanie je toto: skutkami milosrdenstva zatvárame brány pekla a otvárame tie nebeské. ... Správa o Stave kongregácie pre Sv. Stolec: „Milosrdný Boh pomohol saleziánom otvoriť 140 domov, v ktorých sa odovzdáva kresťanská výchova viac ako 80.000 mladým“.

Prefektovi Kongregácie pre šírenie viery 1876: „Evanjelium tu ešte nemohlo dať pocítiť milosrdné dôsledky viery v Ježiša Krista... V týchto časoch sa ukázali prvé začiatky nádeje a Božieho milosrdenstva, keďže rôzne mestá Argentínskej republiky, založené v blízkosti divochov, začali s nimi mať prvé, takmer nepostrehnuteľné vzťahy. Je to znakom, že k divochom sa dá priblížiť, hovoriť s nimi a mať obchodné vzťahy.“

„Čas milosrdenstva pre tieto národy“ - don Bosco myslí na divochov.

Vtipy z Talianska

Ona: "Všimol si si, ako stále nadávaš, že veľa telefonujem? Teraz som hovorila iba 10 minút."

On: "Hm, a kto to bol?"

Ona: "Ale niekto, kto si pomýlil číslo."

Kňaz v malom kostolíku počas sv. omše:

"Bratia, strecha tohto kostola je úplne

zničená, je potrebné ju opraviť. Mám pre vás dve správy, jednu dobrú a druhú zlú, ktorú chcete počuť ako prvú?"

"Tú dobrú, otče, tú dobrú..."

"Dobrá správa je, že na opravu máme peniaze."

"A tá zlá?"

"Že sú zatiaľ vo vašich peňaženkách."

Traja muži, Francúz, Číňan a Talian sa stáli, kto vypije viac bez toho, aby išiel na WC. Talian pije, pije, pije a potom sa vytráca na WC. Rovnako Francúz, ale Číňan pije stále a nikam neodchádza. Francúz a Talian sa ho pýtajú, ako to robí a Číňan odpovedá: "Číňanek nebyť hlúpy, mať plienky."

Chlapík našiel uprostred dvora studňu. Aby zistil, aká je studňa hlboká, rozhodol sa hodiť dovnútra kameň. Nepočul ale žiadne žblnknutie. Hodil do studne väčší kameň, ale zase

nič nepočul. Rozhneval sa, uvidel obrovský balvan a hodil ho do studne. Po niekoľkých sekundách začal mečanie a uvidel capa ako sa k nemu rúti so sklonenou hlavou, uskočil a cap skočil do studne.

Po chvíli prišiel sedliak a pýtal sa: "Prepáčte, nevideli ste tu náhodou capa? Priviazal som ho k balvanu s dlhou šnúrou a teraz ho nemôžem nájsť!"

(Z talianskej knihy Humor zblízuje)

Lúčime sa - don Jozef Kmec

Každý rok v letných mesiacoch sa v komunitách konajú zmeny a určenie saleziáni a saleziánky menia svoje pôsobisko. Z Banskej Bystrice na nové miesto odchádza don Jozef Kmec.

Pochádza z východoslovenskej obce Osikov. Vyštudoval na gymnáziu v Šaštíne a k saleziánom vstúpil v roku 2003. Pedagogicko-filozofické štúdiá absolvoval v Žiline, dvojročné asistentskú prax v Trnave a teologické štúdiá v Turíne. Do Banskej Bystrice prišiel v roku 2010 a za kňaza bol

vysvätený 18. júna 2011. Jeho ďalšie kroky smerujú do Partizánskeho.

Rozlúčkovú svätú omšu s poetickou ďakovnou akadémiou odslúžil v piatok, 1. júla. Povzbudil farníkov predovšetkým k dávaniu dobrého príkladu, tak ako sa k nemu snažil vždy povzbudzovať aj don Bosco. Zdôraznil, že vždy, keď sa naše kríže zdajú príliš ťažké, máme sa pozrieť na ten Kristov. Direktor Jozef Špalek mu v záverečnej reči poďakoval za všetku prácu, ktorou za 6 rokov prispel k zveľaďovaniu saleziánskeho diela v Banskej Bystrici. Staral sa o dielňu, podieľal sa na výstavbe skalky a vzniku záhradky, inicioval vznik podujatí Pastierske Vianoce či Máj zelený. Za tieto a mnohé ďalšie dobrodenia mu patrí vďaka a v našich modlitbách jeho ďalšie kroky zverujeme pod ochranu Panny Márie Pomocnice.